

440. Nu haver denna dag Allt efter Guds behag Sin ände även nått, Och natten, sömnens vän, Har nu för oss igen I ljusets rum uppstått.

2. O store Herre Gud, Vars röst och stränga bud Allt lyda måste här, Du skapte dag och natt. När dagen gör mig matt, Mig natten ro beskär.

3. O Gud, mig ej försmå, Låt mig din nåde få, Ty jag är svag och trött, Men mörkrets makt är stor. Dock du, i höjden bor, Gör, att jag sover sött.

4. Min ögon slutas

till: Din ängel blid och
mild Förordna du åstad
Att hålla trogen vård
Och stänga fastan gård
Omkring min vilostad.

5. Min kläder klädas
av: Min synd, o Gud,
begrav I Kristi sidosår.
Så skall min skröplig-
het Bli vänd i härlighet,
När jag av jord uppstår.

6. Hur gladligt skall
jag då Inför ditt anlet
stå Uti en härlig skrud
Och sjunga dig med
fröjd Uti din himmels
höjd, Min Herre och
min Gud.

S. Columbus (1674).

J. Svedberg (1694).